

דף עט.

עין משפט א.ב.ג.ד.ה.

יו"ד סימן רצו סעיף ט

מ. יא. הנולדים מן הכלאים, אם היו אמותיהן מין אחד מותר ^פ להרכיבן זה על זה, ואם היו אימותיהן שני מינים אסור להרכיבן זע"ז, אע"פ שאבותיהם מין אחד.

מ. יב. אסור להרכיב הנולד מן הכלאים אפי' על מין אמו, כיצד פרד ^צ שאמו חמורה מותר להרכיבו על פרדה שאמה ג"כ חמורה, אבל אסור להרכיבו אפי' על אמו החמורה, אבל פרד שאמו סוסייה אסור להרכיבו על פרדה שאמה חמורה, לפיכך הרוצה להרכיב פרד על פרדה או למשוך בשתי פרודות בודק בסימני אזנים והזנב והקול, אם דומים זה לזה בידוע שאמן ממין אחד ומותרים.

דף עט:

עין משפט א.

יו"ד סימן טז סעיף ז

ז. ט. אין איסור אותו ואת בנו אלא בבהמה טהורה ^ק ונוהג בכלאים ^ר הבא ממין כבש וממין עז.

פ. ממשנה ד' פ"ח דכלאים וכרבי יהודה.

צ. כל פרד הוא בא מסוס וחמור דוקא, וא"כ פרד זה שאמו חמורה על כורחך אביו סוס וע"כ מותר להרכיבו על פרדה שאמה חמורה שאביה ג"כ סוס, וא"כ יש בכל אחד שני צדדים, אבל אסור להרכיבו על החמורה ומ"מ אין לוקין עליו דדילמא אין חוששין לזרע האב. ש"ך ס"ק י'.

ק. מבריתא שם ובתורת כהנים פ' אמור. "שור" ולא חיה "שה" ולא עופות. ב"י ועזים בכלל שה כמו שכתוב "שה כשבים ושה עזים" פר"ח.

ר. ונוהג נמי בכל מין היוצא מהבהמה ואפי' מן חיה או עוף כל שאמו בהמה טהורה יש בו איסור אותו ואת בנו. פר"ח אות י"ד וכף החיים אות מ"ז.

וכוי שהוא בריה וספק אם הוא בהמה או חיה אסור לשחוט אותו ואת בנו ואין לוקין עליו. שם בכף החיים אות מ"ח.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן טז סעיף ח

- ה. י. צבי שבא על עז וילדה ש ושחט העז ובנה לוקה ת, אבל עז שבא על הצביה וילדה אסור לשחוט אותה א ואת בנה, ואם שחט אינו לוקה.
- ה. יא. היתה בת הצביה הזאת נקבה ב וילדה בן, ושחט את הנקבה בת הצביה ואת בנה לוקה.

- ש. אע"פ שמשמע מגמ' בכורות דבהמה מחיה לא ילדה חז"ל דיברו ברוב, אבל מיעוטא מתעברות. כף החיים אות נ'.
- ת. דבזה פשיטא דחוששין לזרע האם ויש כאן מקצת שה ודרשין בש"ס שה אפי' מקצת שה. ש"ך ס"ק ט"ו.
- וכתב הטור דאם צבי בא על תיישה וילדה בת, ואותה בת ילדה בת ושחט בתה ובת בתה חייב, שהרי הבת היא מקצת שה מכח אמה דהא בתר האם ודאי אזלינן. ט"ז ס"ק י'.
- א. זוהי דעת הרמב"ם בפ' י"ב דאוסר לכתחילה מדרבנן, אבל דעת הרשב"א והרא"ש להתיר אפי' לכתחילה והשו"ע פסק להחמיר כדעת הרמב"ם. אבל עז שבא על הצביה אסור לשחוט אותה ואת בנה, אבל צבי הבא על העיזה וילדה מותר לשחוט הצבי והולד אפי' לכתחילה דלא גזרו חז"ל בכה"ג. כ"ף החיים אות כ"ד.
- ב. רבים תמהו ע"ז דהמסקנא בגמ' מספקא לן אי חוששין לזרע האב ומדוע לוקה, וכ"כ בט"ז ס"ק י"ב והש"ך בס"ק י"ז, דעתם שאינו לוקה. ונפ"מ דאם לוקין נפסלין לעדות כמבואר בחו"מ בסי' ל"ד, וכן לענין קידושי אשה באהע"ז בסי' מ"ב.